

E doar o poezie cu aromă de moarte

Claudiu Ciobanu

Simfonie de toamnă
amurgul suspină
cu glasuri de îngeri se combină
Și foșnet de frunze cu zumzet de ape,
Sorbînd dintr-un vis ce acum pare departe

Apropie bruma...
În frig de noiembrie
Aș vrea să le simt armonia.

Te uită pe geam cum dispare lumina
E noapte în suflet
E frig
Nici lacrimă nu curge.
Nu mai are Dumnezeu
Ce acum să salveze.

Poți aduce cât de mult jăratec
Oricum nu poți aprinde
Un foc ce îngheață,
Urlând de durere
În lipsa unei dorințe
Ce acum e departe.

Nu mai încerca!
Voi scrie regrete
Pecetluite cu iubirea
Ce am închis-o în carte

E doar o poezie cu aromă de moarte!